

Toekomst in eigen Hand - Kinderen met een beperking in migrantengezinnen

Verslag bijeenkomst met Vereniging de Brug Marokkaanse Nederlanders in Haarlem 15 mei 2009 (19.00- 21.30 uur)

Plaats: Vereniging de Brug te Haarlem.

Aanwezig: ongeveer 20 mannen

Organisatie: mevr. M. Bernadina (ProFor), de heer M. Ahalouan (voorzitter van ver. de Brug) en de heer I. Yerden (PRIMO nh).

Inleiding

De voorzitter de heer M. Ahalouan en ProFor mevrouw M. Bernadina heten de bezoekers kort welkom, vervolgens werd de film vertoond.

Film over het thema migranten met een beperking

Palestijns-Nederlands gezin

De projectfilm is gemaakt door Schoonhoven Productions.

In deze film spreken de Palestijns-Nederlandse Jamila Ataqa en haar zoon Faris over het leven met Ayat, de zwakbegaafde dochter van Jamila. De moeder vertelt over de moeilijkheid te onderkennen, in een voor haar vreemde taal en cultuur, dat Ayat een verstandelijke beperking had. Faris praat als broer over haar. Jamila spreekt over haar zoektocht naar kennis en hulp, en haar omgang met schaamte, taboe, de afwijzing door de vader, die een nauw familielid van Jamila is, en haar geloof. Imam M. R. Uygun geeft vanuit de islamitische traditie zijn afkeurende oordeel over schaamte en taboes ten opzichte van het accepteren van kinderen met een (verstandelijke) beperking en van het huwelijk tussen bloedverwanten, dat de Koran vanwege de risico's niet toestaat.

Discussiepunt

De film was duidelijk voor iedereen. Na de presentatie van de film was er meteen een reactie, die overging in een discussie over neef/nicht huwelijken. De mening van een aantal mannen was, dat de neef/nicht huwelijken ook plaats vonden in de tijd van Mohammed en dat deze huwelijken derhalve ook nu gesloten kunnen worden. Daarna werd verder gediscussieerd over de voor- en nadelen ervan.

Presentatie over het project Toekomst in eigen hand.

M. Bernadina (ProFor) toonde haar powerpoint presentatie en lichtte het project 'Toekomst in eigen hand' toe en gaf een korte samenvatting van het onderzoek naar voorkomen en oorzaken van beperkingen bij Turks-Nederlandse en Marokkaans-Nederlandse migrantenkinderen.

Stelling

Kinderen met een beperking (handicap) moeten naar de dagopvang/zorginstelling in plaats van verzorging thuis.

De meeste mannen hadden het idee dat zowel de instellingen als de ouders de juiste verzorging kunnen geven.

Als eerste moeten de ouders informatie inwinnen over het aanbod van de instellingen om na te gaan of het aansluit bij het gehandicapte Marokkaanse kind. Hiermee wordt bedoeld de etnische en culturele achtergrond van het kind.

Als beide ouders werken hebben ze geen tijd voor het gehandicapte kind; deze ouders kunnen niet 24 uur voor het zorgafhankelijke kind zorgen.

Sommige ouders hebben geen kennis van de zorg die nodig is voor het gehandicapte kind. De ouders moeten hierover informatie verzamelen.

De hulpverleners/zorginstellingen hebben kennis van de zorg voor het gehandicapte kind. Zowel kind als ouders kunnen van de hulpverlening leren hoe ze met elkaar omgaan.

Ook hebben de hulpverleners/zorginstellingen kennis nodig van de culturele achtergrond van het gehandicapte kind om adequaat zorg te kunnen geven.

Er was een vader die een gehandicapt kind heeft, en die vertelde over de samenwerking met zorginstellingen. Hij vond het belangrijk om de zorginstellingen in te schakelen voor zijn kind. Hij vertelde aan de instellingen over de gewoonten van de Marokkaanse gezinnen en de instellingen houden nu rekening met de wensen van de ouders.

Er worden opmerkingen gemaakt dat niet alle Marokkaanse ouders de Nederlandse taal beheersen.

De taal speelt een belangrijke rol bij de samenwerking tussen hulpontvanger en hulpverlener. De instellingen moeten er rekening mee houden, dat de ouders niet alles begrijpen.

Toekomst in eigen Hand - Kinderen met een beperking in migrantengezinnen

Slot opmerking

Er is zeker behoefte om deze info-, discussiebijeenkomst voor vrouwen te organiseren.